

BIBLIOTHECA
UNIV. ZAGREB.
CROATICA

14633
Mag. St. Dr.

3

III

14633

marus - Sotłoch

Sorocyna - Pańkowski - Chreptowicz

Piora - Zaba.

4. Pryna.

5. Prysielka - Zdrojewski. Hronowski. Kaniukowski.

6. Hronowski - Zambrowski

7. Myszyński - Terleki - Zabrowski

8. Janowski - Muszewicz - Piotrowski.

9. — — — Kotyliniński.

10. Dominikanie - Samochi - Cystersi.

11. Gostomski - Cystersi.

12. Smyski - Rembowski

13. Niemcewicz - Cystersi.

14. — — — Rembowski.

15. Rembowski - Gostomski.

16. Sierakowski - Rembowski.

17. Rembowski - Niemcewicz.

18. Smyski - Cystersi. Kurewicz -

19. Basz - Zdanowicz - Porcembowska.

20. Chojewski Tomkowicz -

21. — — — Chojewski.

22. Morawski - Kownacey - Bogustawski.

23. Chojewski -

24. — — —

25. [Chojewski]

26. Tomkowicz - Chojewski.

27. Kossak - Laskarys - Tyszkiewicz - Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys - Tyszkiewicz Horain.

30. Zabietto - Laskarys

31. Horain. Plater. Laskarys

32. — — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys - Melowicki.

35. Redziwiłł - Laskarys.

36. Kossak - Laskarys

37. Plater - Laskarys.

38. — — — Jwaerkiwicz - Gorymala - Soroka.

- 39 - Bonidytyński - Bukarewicz,
 40. Boharewicz - Wollowskowna
 41. — — —
 42. — — —
 43. Pzkaliski - Pucata
 44. Alexandrowicz. Kapelowicz. Domanicki - Tętko
 45. — — —
 46. Maleszewski - Bernardynski
 47. — — —
 48. — — —
 49. — — —
 50 - Laniowski, Mokrecki.
 51. — — — Kosiński.
 52. Urbanowicz — Mokrecki
 53. Laniowski — Mokrecki.
 54. — — —
 55. Jelscy — Czerwinski.
 56. Janowski - Wolodkowicz.
 57. Oskierkowie Sukiwicz - Niczabkowski,
 58. Tukanowski. Sukiwicz Oskierk Kowczy.
 59. — — —
 60. — — —
 61. Niczabkowski. Sukiwicz.
 62. — — —
 63. — — — Tukanowski.
 64. — — — Wolan.
 65. — — —
 66. — — — Tomaszewicz.
 67. — — —
 68. — — —
 69. Oskierko.
 70. Tukanowski — Sukiwicz — Oskierko

21.

SPRAWA

217

*W. JP. Tadeusza i Róży z Sulistrowskich Tomkowiczow
Regentow Grodzkich Województwa Trockiego
Małżonkow.*

*z WW. JPP. Felixem Horodniczycem Rzeczyckim Ka-
rolem i Franciszkiem Regentowiczami Rzeczyckie-
mi Chojeckimi.*

Która:

Po Appellacyi do Trbłu przychodząc, ma obiekt szczególny okazać majątek Romana i Elżbiety Chojeckich, i dowieść: iż część o-nego Tomkowiczom należy, oraz udzielnę do Chojeckich Tomkowiczow pretensye wyświecić.

Iżby zaś to wszystko jasnym się ułatwiło porządkiem, poczyną się nayprzód:

Pretensya o Dobra Oyczyste i Macierzyste.

Ze Roman i Elżbieta z Downarwiczow Chojeccy spółdzili czworo z sobą Potomstwa, Alexandra i Kazimierza Synow, Teresę in vo-to Poziomkową, i Annę in voto Jankieiczową Córki, kwestyi nawet o to między stronami niema.

Ze JPP. Tomkowiczowie po Teresie Poziomkowskiej są części jej Aktorami, świadczy to Wlewkowy, oraz przedaźny Zapis od Grzegorza Poziomkowskiego Tomkowiczom wydany. Który 1785. Junii 1. datowany, eodem na Rokach Ziemskich Słonim: przyznany *producitur*.

Prawo te ile Tomkowiczom po Romanie i Elżbiecie Chojeckich nadało Dziedzictwa, tyle było sprawiedliwą pobudką dla Ziemstwa Słonim: iż Dziegieniew w Oszmiań: leżący, z Oyczyści w ó-fmiej części, a z Macierzystości w czwartey dla Tomkowiczow przyśadziło.

Co zaś w Dziegieniewie jest Oyczystym, to Dekret Ziem: Słonim: a Folio 140. ad Fol: 146. a w Macierzystym a Folio 146. ad F. 148. poświadcza.

Narzekać na ten wyrok JPP. Chojeccy nie mogą, bo że z Oyczyści część czwarta, według Art: 3. a Macierzystości równa część z Synami, według Art: 14. z Roz: 5. należy. Czytać o tym cytowane Prawa.

§.

W przyśadzeniu tych częściow, jedną wszakże dopełniło Ziemstwo omyłkę: że folio 149. wolność okupna ósmey części dla WW. Chojeckich warowało.

Gdyby ten wyrok pochodził z nakazow samego Prawa, prawda to jest: że Art: 3. z Roz: 5. oszacowaną część czwartą dla Siostr Braciom kupić dozwala.

Lecz że należność być Tomkowiczom winną z działu w Roku 1737.

A

Ju.

Julij 13. między Alexandrem i Kazimierzem Chojeckiemii a Siostrami ich czynionego, uważano. Gdyby zatym dział ten był w stanie utrzymania się, (co być niemoże) to i tak nadana wolność okupna zawszeby się pokazała krzywo, kiedy Art: 7. z Roz: 7. wyraźnie według zapisu sądzić przeznacza.

Zapis pod tytułem Działu żadney w sobie niema do okupna części w Dziginiewie kondycyi. Zapis zatym ten skoro się przez mniemanie Ziemstwa utrzymywał, zacoż okupno części w Dziginiewie dla Chojeckich warowano? kiedy w piśmie pod tytułem działu wolności na okupno niema.

Okoliczność to pokazuje uciążliwość Ziemstwa: że i Dział niewolnie utwierdziło, i według brzmienia onego zachować się niechciało. Zeby zatym przypadek utrzymania w Trble Działu, podobney nie ulegał pomyłce, potrzebą jest Trbli namknąć: że i tak z punktu tego konieczna wypadałaby względem okupna poprawa.

§.

Punkt 2gi o Kalkulacji i Weryfikacji z Dziegieniewa.

Gdyby więcej za Tomkowiczami do zyskania Kalkulacji z ich części przyczyn niebyło, ta pewność: że komu majątek, temu i pożytek z niego należy, zawszeby ją być konieczną dla Tomkowiczow pokazała.

Niechciało wszakże znać tego Ziemstwo Słomim: bo dając dla Tomkowiczow w Dziegieniewie Aktoństwo, pożytki najniewolniey oddało.

Mijam Prawa Art: 40. 92. Roz: 4. 19. Roz: 7. które nieślusznie przywłaszczając pożytki powrócić nakazuje.

Dowodzę tylko z tych munimentow, których Ziemstwo na zbicie kalkulacyi użyło, że ona Tomkowiczom należy.

Pismo utytułowane działem 1737. Julii 13. datt: summy pozostałe więk-
sze, niżli te, które Dziegieniew obarczały, wylicza, *czyta* o tym
wzmienione pismo.

Jeśli zatym z summ po Romanie i Elżbiecie Chojeckich pozostałych mogło nastąpić znieśnienie długow Oycowskich, próżno zatym Felix Chojecki dla bronienia się kalkulacyi prezentującym siebie sto-
pień Wołkow być wmawia, kiedyż zastaw Wołkow, przestała być w naturze zastawu dla tego, że i summy pozostałe po Rodzicach umorzyły.

Ze zaś były te summy, do tego poświadcza Regestr własną ręką Alexandra Chojeckiego podpisywany, *który prtr.*

Jakoż te summy były istotną przyczyną. że 1737. Julii 15. Plenipotencyą do okupna Dziegieniewa dalsze Rodzeństwo Kazimierzowi Chojeckiemu wydało, o której Plenipotencyi Dekret Ziem: fol: 178. zaświadcza.

Jeśli zatym biorąc Plenipotencyą Kazimierz do okupna Dziegieniewa, uważał Fundusz z summ pozostałych na okupno być dostatecznym, za cóż Syn jego dzisiaj Felix Kalkulacyą odmawia, kiedy to jest aż nadto wyraźnym, że Plenipotencya bez pokazanego na okupno Funduszu być w żadnym sposobie nie mogła.

Niech JP. Felix Chojecki nierozumie, że Tomkowiczom szukać kalkulacyi z kilkudziesięcioletniego Dziegieniewa użytku chęć zysku doradza, inaczej oni idą, szukają co już Prawo i sprawiedliwość nadaje, pewni też razem są, że Trybunał w Kategorii tej Dekret

kret Ziem: a fol: 176. ad fol: 179. poprawiając, w naturę nayprzód zaftawy weyrzy, jeśli Oryginały Praw zaftawnych Felix Chojecki składa, inaczey, że one nic nieznaczą Konft: 1538. fol: 526 czytać. Uzna potrzebę zaprzyśiężenia pewności Praw i summ, jako one nie pieniędzmi po Romanie i Elżbiecie Chojeckich pozostałemi, Kazimierz Chojecki pospłacał. Bez tych zaś wszystkich przekonań, da na część Tomkowiczow z kalkulacyi tyle, ile z ogółu oney przez Karola Chojeckiego dowodzonego, i sprawiedliwie onym będzie należeć.

Punkt 3ci o Pretensyach Summownych i Ruchomości.

JPP. Tomkowiczowie mając Prawo do posiągnięcia Dziedzictwa z spadku, z onego też na Sądzie Ziem: należney sobie części summ naysprawiedliwiey dochodzili.

W Dowód zaś pozostałości summ takowych, dwa mieli Regestra, jeden ręką JP. Poziomkowickiego pisany, a drugi przez Alexandra Chojeckiego uczyniony, które

1739. Mar: 9. sub Nro 1mo & 2do *producuntur.*

z Regestrów tych Tyfiąc i kilkaset Talarow pozostała po zeszyłej Elżbiecie 1mo Chojeckiej, in post Połońskiej summa, że do równego Dziedzicom należała rozdziału, tak Art: 14. Roz: 5. poucza *któren czytać.*

Nayniewłaściwiey zatym od tych summ, i ruchomości po Matce, o której powyższe Regestra, i udzielny

1735. Mar: 9. sub Nro 3tio doświadczyły, Ziem: Słon: usunęło, kiedy Prawo natury, i pisane, Tomkowiczow do równey części przypuścza.

C62 nato mogą JPP. Chojeccy odpowiedzieć, pewnie się odezwą do pisma, pod tytułem działu, i do zrzeczenia przez Poziomkowickich wydanego, a z tych dowodzić będą, że im pretendowana teraz Sukcesyja summ nienależy.

R. Dział 1737. Julii 13. czyniony, i zrzeczenie tegoż Roku były tylko projektami, do wieczystego pomiarkowania, a nie zaś Dokumentami wiecznymi, bo ani Dział według Art: 26. Rozdz: 9. ani zrzeczenie według Art: 2. Rozdz: 7. przyznaniem stwierdzone nie zostały.

Jeśli zatym tak wyraźny Dekret, ruinić wymienione Transakta poddać, więc nie tylko ich brać za obiekt, ale też usuwać od Sukcesyi, Tomkowiczow nie należało.

Punkt 4ty o Summach szczególnie od Karola Choieckiego Tomkowiczom należnych.

W porządku poszukujących u JPana Karola Choieckiego summ, o pierwszą rzecz mieli na Sądzie Ziem: z Wlewku od Elżbiety Połońskiej Michałowi Poziomkowickiemu wydanego, który:

1734. gbra 19. dat: *Czytać.*

Z Wlewku tego to ma wiedzieć Trybunał, iż Połońska 300. Talarow Zięciowi swemu zadłużywszy się, wyznała, wzięcie tego długu, i pewność na Restytucyą onego na długu sobie od Syna Alexandra winnym oparła.

Nie przyszło do tego, aby ten dług Poziomkowickim wypłaciła, pretensya zatym Poziomkowickich o należność, czy to na długu Alexandra, czy liteż, na Maiątku samey Połońskiej opierać się koniecznie była powinna.

Nieprzekonało się wszakże za tak dowodną pretensyą Ziemstwo, y ona, jako follio 118. widzieć naynieprzyzwoiciey skasowało. Zeby w
A2 tym

tym punkcie bliżej pomyłki Ziemstwa, uważać, jest potrzebą, aby Trybunał w przyczynie Dekretu Ziemskiego weyrzał, które tak dowodną pretensją najniewolniej znikczemniły.

Pierwszą położono przyczynę, że nie produkowany Oblig. a nie zastanowiono się nad tym, że Oblig ten zaraz po śmierci Matki będąc przez Alexandra Chojckiego zagarnionym, byź w Ręku Poziomkowskich, a następnie Tomkowiczow nie mogli.

Dość wszakże, na pewność Wlewku przeświadczenia, że Oblig Alexandra był w naturze, który Matka Poziomkowskim przelewała, kiedy tenże sam Dekret folio 119. o zakomportowaniu onego przez Felixa Chojckiego poświadcza.

Rozdarcie onego, iak Dekret świadczy, które od woli zagarnywającego zawisało, exystencji pretensyi za Wlewkiem Tomkowiczow nie znosi, aniteż może byź okoliczność ta przyczyną, dla której pretensją tę, za podeyrzaną mieć przystałoby.

Niemasz zatym najmniejszego powodu do zniesienienia Długu z okolicznościow iednych nie obaczy, też Trybunał, y z wszystkich poniższych przyczyn, któreby pretensją za Wlewkiem byź nie legalną pokazały.

Jest albowiem i to w Dekretu przyczynach, że Wlewek Elżbiety Połohskiej bez zaświadczenia Pieczętarzow.

Prawda że Art: 7. z Rozdz: 7. wyciąga takowey do Obligacyinych Zapisow solenności, ale y to pewnym z tegoż samego Prawa, że podpis Aktora z Inskrypcyi, rzecz zawsze stanowi pryncypalnie.

Skoro zatym względem podpisu do Wlewku Połohskiej żadney kwestyi Chojcecy nieczynili, więc nie takiego nie pokazali przed Sądem, co by należność za Wlewkiem znosiło. Bo, że przy pewności podpisu zawsze się rzecz według Zapisu, sądzi, czytać cytowane wyżej Prawo.

Prożno się zatym Ziemstwo bagatelami niepotrzebnemi zaprzatneło względem Prawności, nad tym bliżej zastanowić się było potrzeba, czy Wlewek Aktualny Połohskiej, albo nie, a oiego pewności przeświadczywszy się Restytucją koniecznie potrzebną nakazać.

W rzędzie przyczyn, położyło Ziem: y tę że summa za Wlewkiem pretendowana, już do działu weszła.

R. Działu tego inexistencya pokazana powyżej, ale pozwolmy na to że ten dział jest dobry, i tak satysfakcyja Poziomkowskim należnego długi, upadać nie może.

Jaka w Dział Alexandrowska summa weszła ieszcze w tym pewności mieć nie można, wszakże, gdyby y ta była sama na której Fandusz na Dług Poziomkowskiego był determinowany, to i tak pretensya Poziomkowskich exystencji swej nie straciła.

Bo albo każdy z części przypadającej sobie znieść dług Poziomkowskiego był by powinien, alboliteż dalszy majątek Elżbiety Połohskiej odpowie dziby ulegał.

Niech zatym Chojcecy co chcą obieraia z dwoyga, zawsze satysfakcyja dla Tomkowiczow z Wlewku Poziomkowskiego należy, bo iesli z Części przypadających na siebie uspokoić nie zechcą, to Trybunał Dług ten na Miedzieniskach y Fiedoryszkach nabyciu Połohskiej, iak Dekret folio 146. świadczy, według Ar: 18. z Roz: 7. 300. T. B. cum altero tanto sprawiedliwie zasądzi, i Dekret co do tego punktu nieprawny podnieście.

§.

Drugą pretensją JPPwie Tomkowiczowie na Sądzie Ziemskim mieli z 2ch Obligacyinych zapisow. Które.

1737. Julii 14. Oblig z Listem na przyznanie na T. B. 150. eodem Anno &
mens

Mense Oblig drugi na T. B. 50. od Alexandra Choieckiego Michałowi i Terefie z Choieckich Poziemkowskim Małżąkom wydane wsztukach trzech *Prtr.*

Z tych 2ch Obligow pierwszy naleść wiary nie miał szczęścia. Zarzucono albowiem, że List na przyznanie na TB. 150. na podpisie Pieczętarskim czynił podeyrzenie adoptacyi.

Lekka ta uwaga Ziemstwa na krzywdę Tomkowiczow, w Trybunale swey approbaty nie znajdzie, bo nayprzód że List na przyznanie adoptowanym nie jest, nie trzeba na to większey pewności, jak w sam tylko Oblig weyrzeć.

A skoro w Obligu wyraz summy TBitych 150. i wewnątrz jego i w świadectwie Pieczętarza, jest aż nadto wyraźny i nie podeyrzany. Więc cokolwiek na znikczemnienie onego wziętym zostało, wszystko jest użytym, naynieprzyzwoiciey.

Czytając Trbł. a folio 120. ad fol: 124. Ziemski Dekret, pozna, że Ziem: Słoni: nie z przekonania i dowodow, jakie Art: 77. z Roz: 4. chce mieć pismo, świadki, i jurament, lecz z samego domysłu i wnioskow, czego Art: 54. z Rozdz: 4. zabrania, pretensyą o 150. TBitych za Obligiem skaffowało.

Przyczyny albowiem do podniesienia tak wyraźney pretensyi te Trybunał obaczy. Pierwsza że kwity przez Poziemkowkiego u Alexandra Choieckiego nabrań do Obligu na 50. TBitych odwoływały się, coż to Oblig na 150. TBitych zność może.

Dwa były Obligi i jednego dnia wydane, z nich kiedy się jednemu tylko w części satysfakcyą czyniła, to naturalnym jest, że odwoływać się w kwicie, do dwóch Obligow niemożna było.

Druga że w Dokumentcie Afsekuracynym 1737. Julii 14. Poziemkowscy zatrzymanie pereł do wypłaty 50. TBitych wyrazili, a o 150. TBitych że nie wzmienili.

R. z Dokumentu tegoż samego Afsekuracynego, kiedy to jest widocznym, że zastaw pereł tylko na 50. Talarow dana była, nie było, ani okoliczności, anież potrzeby, iżby Poziemkowscy przy wyrazie zastawy nadmieniali to, co do tej zastawy naymniey nie należało.

Trzecia przyczyna, że Alexander Choiecki dwoma Listami do Poziemkowskich pisanymi, o jednym tylko obligu wspominał.

R. Dziwić się trzeba, z takiego Ziem: przeświadczenia, że na dług od Alexandra winny, z Alexandra tegoż świadectwa brało przeświadczenie. Któż albowiem, gdyby takie przyczyny ważyły w największey liczbie nie ponapisywał dla siebie dowodow, aby tylko nimi winną zataić należność, wszystko to przekonania nie są, które się pewne do przypadku zrobiły, więcęby wszakże Choiecki perswazyi mógł należeć, gdyby takowe Listy od Poziemkowskich do siebie pisane pokazywał, a nie zaś własnymi dług należny Tomkowiczow znośił.

Wszakże i do tych Listow przywiązując się, pewności naleść niemożna, za którym prosił o cierpliwość Obligiem, a ile wyraz ten Choiecki stosuje do jednego tyle mają Prawa Tomkowiczowie rozumieć, że prośba o cierpliwość do Obligu na 150. Talarow należy.

Po tych wszystkich naylekkszych przeświadczeniach wniosło w ostatku w Dekrecie swym Ziemstwo, że Oblig na 150. TBitych w Proiekcie bonifikacyi za spadek musiał być wydanym, lecz po ułatwieniu tego przez sposob inny, na restancyą Oblig na 50. tak: bit: Alexander wydał na siebie.

B

Ze

Ze wnioski takowe nie znaczą, już to pokazano powyżey, wszakże że wnioski te są przeciwko widoczności i to Trybunał niech uważa.

Gdyby albowiem tak się rzecz miała, jak się Ziem: Słonim: zdawało, że Oblig na 150. TBitych był wydany w Proieckie, i że drugi na 50. Tal: pierwszy umorzył, czyżby to nie nastąpiło zaraz, że ugadzając na 50. TBit: Choiecki, Oblig na 150. Talarow wydany, do siebie by odebrał, albo za nie oddaniem przez Poziomkowskich, o zatrzymanie Obligu, jakowakolwiek uczyniłby prawność, kiedy zaś tego wszystkiego nie ma, któż tu tego niemal się niedotknie, że wnioski Ziemskie do Dekretu wpisane, aż nadto były ustronne.

Zboczne wnioski zatym z okoliczności przepowiedzianej, ustronnieysze jeszcze z przystosowania onych do nastąpiętego działu. Bo gdyby z działu te dwa Obligi miały swoje nastanie, pewnie by one wspólnie Bracia obydwu Choieccy Kazimierz i Alexander podpisali, jako wspólnie obydwu wyprawiający swą Siostrę.

Kiedy zaś na Obligach jeden Alexandra podpis Trybunał widzi, uważać to zatym aż nadto może, że Oblig na 150. TBitych nie był Proiektem do bonifikacyi Poziomkowskim, ale jest inkrypcją, za którą według Artyk: 7. z Rozdz: 7. satysfakcyja należy.

Poprawić zatym co do punktu pretensyi o 150. TBitych Dekret Ziem: potrzeba, króten z gołosłowności i niewolnych wnioskow co do tej Kategorji jest złożonym.

Punkt 5ty o sądzony niewolnie zwrót Perel, Iygnetu i t. d.

Kiedy JPP. Tomkowiczowie na Sądzie Ziem: Słonim: jako się pokazało powyżey należności 50. Talarow za Obligiem dowodzili, złożonym został ze strony Choieckich Aflekuracyiny zapis, od Michała i Terefły Poziomkowskich Alexandrowi i Michałowi Choieckim w Roku 1737. Julii 14. wydany restytucją trzech sznurkow perel i pierścień złoty z turkusem zaręczający.

Przychyliło się do tego zapisu Ziem: zbocznie, i sądząc summe Tomkowiczom, zwrót takowych perel i pierścienia dla Choieckich nakazało.

Nie można albowiem Tomkowiczow od ruchomości po Połońskiey pozostałej usuwać, bo że oni w stopniu Poziomkowskiey do części ruchomego majątku po Połońskiey należą, to nieraz pokazano powyżey. Niewolnie też na mocy wydanego niby zrzeczenia, od posiadania wzmienionych perel i pierścienia Poziomkowskich Ziemstwo usunęło. Bo jeśli znać chciało exystencyą zawsze upaść powinno zrzeczenia, sądzić było powinno, że perły i pierścień tymże zrzeczeniem zostały zajęte.

Zrzeczenie jedną datę mające z Aflekuracyinym zapisem wyraża kwietacyą z ruchomego Majątku. Gdyby zatym to zrzeczenie i za exystujące rozumieć, wnosić inaczej niemożna, że pismo pod tytułem zrzeczenia, nie omylnie pierścień i perły zajęło.

Jedną tylko JPP. Choieccy mogliby do wrażenia Trybunałowi zarzucić okoliczność, że zapis Aflekuracyiny, skoro po wydanym zrzeczeniu nastął, tym samym pierścień i perły pod brzmienie zrzeczenia podpadać niemożły.

R. Jedną datę mające zrzeczenie i Affekuracya, pewności uczynić Trybunałowi nie mogą, które z nich wprzód, a które pośledniey wydane. Z niepewności zatym, kiedy pewnego naleść niemożna przeświadczenia należało przynajmniej Ziemstwu przysięgę Choieckim naznaczyć, jako Affekuracya po zrzeczeniu nastąpiła i jako pierścienia zrzeczenie nie zaięło.

Gdy zaś tego nie ma, i gdy zrzeczenie jako nie przyznane existencją swoją utracą, wyrok zatym względem pereł i pierścienia, nietylko nielegalnym jest dla tego, że bezdowodnie Choieckim należność pereł przyłądził, ale też że Tomkowiczow równie do ruchomego pośiągnięcia Majątku po Połońskiey należnych, nie sprawiedliwie fol: 126. usunął.

Punkt ostatni o Expensa Prawne.

Ze zaprzeczona należność Tomkowiczom przez Choieckich zrodziła wycieczający onych proceder, to Trbł z przepowiedzianej sprawy mógł dostatecznie uważać.

Należało zatym według Konst: 1587, fol: 408. bonifikacyą Expensy na przyczynkach do procederu Choieckich dla Tomkowiczow nakazać.

Ubliżyło w tym sprawiedliwego wymiaru Ziemstwo dla Tomkowiczow, i Expensa fol: 189. ogulnie nie sądząc wszystkim, dla Tomkowiczow dla nie oddania im należnego Majątku przez Choieckich, do procederu pobudzonych, uciążliwie nie sądziło.

Poprawić i w tym punkcie Dekret Ziem: Trbł jest winien, do którego Expens teraz wydatkuiący się domieszczając, w całej sprawie Tomkowiczow zgodnie z Prawem zechce utwierdzić próżby.

1mo: Części osmej Oyczystej, a czwartej Macierzyste w Dziegieniewie do myśli Dekretu Ziem: Słoni: zawarowania i onych bez żadnych warunkow okupna przy Tomkowiczach wieczyście zachowania.

2do: z Kalkulacyi i weryfikacyi Dziegieniewskiey część Tomkowiczom należney, jako równym Konsukcessorom z Karolem Choieckim ostrzeżenia.

3tio: z Summ według złożonych Regestrow po Elżbiecie Połońskiej pozostałych, części czwartej na Karolu i Felixie Choieckich sądzenia.

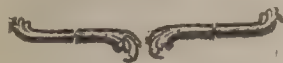
4to: z Summ w punkcie 4tym od wyrażonych Karola Choieckiego należnych za realne uznania i w wypłacie ich satysfakcyi nakazania.

5to: Sądzone trzy sznurki pereł i pierścień dla Choieckich przy Tomkowiczach, jako równych Konsukcessorach po Połońskiej zachowania.

6to: Pism pod tytułem działu i zrzeczenia niby od Poziomkowickich Choieckim wydanego, jako nieprzyznanych i tylko w proiekcie robionych skasowania, a zatym do całkowitego spadku po Romanie i Elżbiecie Choieckich Tomkowiczow przypuszczenia.

7mo: Expensow Prawnych ad minimum 5000. zł: zasądzenia.

O co pokłada się Pozew.

223

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025471

